

PŘÍRODOVĚDNÝ PROJEKT

Bradley Salmond III
(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál v USA.

Bradley vysypal další kelímek písku do svého kbelíku. Bude ho potřebovat hodně!

V Bradleyho škole se brzy měla konat výstava přírodovědných projektů. Bradley vyráběl model, který ukazoval, jak funguje tsunami. Zjistil, že tsunami je velká vlna vody způsobená zemětřesením v oceánu. Chtěl, aby jeho projekt byl dokonalý. Možná za něj dostane i ocenění!

Když Bradley naplnil kbelík, nasbíral několik klacků. Pak ve sklepě našel plastovou krabici a pár malých domečků na hraní.

Bradley nasypal písek do krabice, aby vytvořil pevninu. Pečlivě umístil domečky a stromy. Pak přišla ta zábavná část – voda! Až ji nalije do krabice, může jí projet kusem kartonu, aby vytvořil vlnu.

Pak ale udělal velkou chybu. Nalil do krabice příliš mnoho vody. Zatopila domečky – a to ještě ani neudělal vlnu. Mokvý písek vytvořil mazlavý, blátivý nepořádek.

Bradley zavolal na maminku do kuchyně. „Co mám teď dělat? Nalil jsem tam moc vody.“

„To nevádí. Můžeš začít znovu,“ odpověděla maminka. „Pojďme to udělat společně a budeme odměřovat vodu po troškách.“

„Dobře.“ Bradley svěsil hlavu a šel ven nasbírat další písek.

Tentokrát pečlivě odměřili správné množství vody a nalili ji do krabice. Bradley zahýbal kartonem a díval se, jak vlny narážejí na písek. Fungovalo to!

Poté Bradley s maminkou pracovali na jeho plakátu. Začal vypisovat zajímavosti o tsunami. Ale slova se nevešla na stránku.

„Nechci to psát celé znovu!“ řekl Bradley. Začínala ho bolet hlava.

„Nemusíme to přepisovat celé,“ řekla maminka. „Můžeme to jen říci jinak – tak, aby se to na tu stránku vešlo.“

Bradley zamručel. Jeho plakát vůbec nevypadal tak, jak si přál. „Tak to udělat nechci. Bude to vypadat ošklivě, když se slova nevejdou na stránku dokonale.“ „Učení může být těžké.“ Maminka ho objala.

„Nebeský Otec si přeje, abychom se nepřestávali snažit.“

„Občas budeme chybovat. Důležité ale je, abychom se nevzdávali. Nebeský Otec si přeje, abychom se nepřestávali snažit. Tak si pojdme udělat přestávku a dokončíme to ráno.“

Dalšího rána plakát dokončili. Nebyl dokonalý, ale Bradley z něj měl lepší pocit.

Konečně nadešel den výstavy přírodovědných projektů. Maminka dovezla Bradleyho do školy. „Pamatuj si,“ řekla, „že jsi na svém projektu tvrdě pracoval a hodně ses toho naučil. A to je to, na čem záleží.“

Bradley donesl svůj projekt do velké tělocvičny. Byla plná přírodovědných projektů a plakátů. Všichni čtvrťáci seděli a čekali, až na ně přijde řada, aby svůj projekt předvedli.

Brzy přišla řada na Bradleyho. Srdce mu rychle bušilo, když předstupoval dopředu. Co když se všechno pokazí?

Bradley projel vodu kartonem a ukázal porotcům, jak vlny narážejí na pevninu.

„Co způsobuje tyto velké vlny v oceánu?“ zeptal se jeden z porotců.

„Velké vlny způsobuje...“ Bradleymu vypověděla mysl službu. „Nepamatuji se. Ale mohu vám říct pár zajímavostí o tsunami.“ Přečetl jim zajímavosti ze svého plakátu.

Po škole Bradley nastoupil se svým přírodovědným projektem do auta.

„Jak to šlo?“ zeptala se maminka.

„Ne úplně tak, jak jsem si přál,“ usmál se Bradley. „Ale dělal jsem, co jsem mohl, a nepřestal se snažit.“

ILUSTRACE: ADAM KOFORD

„Náš osud není určován tím, kolikrát klopýtáme, ale tím, kolikrát znovu vstaneme, oprášíme se a vykoučíme vpřed.“

Starší Dieter F. Uchtdorf z Kvora Dvanácti apoštolů, „Teď už to zvládnete!“, *Liahona*, listopad 2013, 55.

